

[Undervisningsministeren.]

aabenbart har været Partiets. Jeg sagde — det findes Sp. 5313 — at „bag Venstres hele Modvillie“ ligger det, jeg nævnte, og det sagde jeg, efter at 3 Venstretalere var marcheret op paa Rad — jeg sagde det ikke ved første Behandling efter det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Ordførertale, men jeg sagde det i Forgaars, da 3 Venstretalere marcherede op paa Rad, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen og det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, og talte ud af en Aand — hvis man kan kalde det Aand, en gammel Profet vilde kalde det Uaand —, som gjorde, at jeg med velberaad Hu brugte dette Udtryk. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit satte et Skel, som jeg dog endnu aldrig under Skoledebatter har set sat, mellem Landsbylærere og Bylærere, det ærede Medlem satte et skarpt Skel mellem dem og hævdede, at Landsbylærerne skulde staa i det nøjeste Forhold til Børnene og deres Forældre, men det gjorde Bylærerne ikke, og det behøvede de ikke. Det var den rene, skæreste Klassepolitik og af en fuldkommen uvirkelig Art. Bag det ærede Medlems Tale laa dette, at til Lærere ude paa Landet maatte man kun have Lærere udgaaet fra Landbostanden. Det var det, der laa bagved. Vi inde i Byerne er særdeles glade ved alle de dygtige Lærere, vi har faaet ude fra Landbostanden, og Landbostanden kunde sikkert ogsaa være vel tilfreds med at faa nogle dygtige Lærere født i og udgaaet fra Byerne. Det er *Samfundspolitik*, men bag det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Tale laa den rene, skære Klassepolitik, det rene, skære Klassesyn.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen talte om øde Steder. Nu har jeg alle Dage ment, at det var Venstre, der gennem Menneskealdre stærkt havde holdt paa de nuværende Seminarier og deres Beliggenhed ude paa Landet. Hvor tidt har jeg dog ikke hørt Klaus Berntsen og andre Venstremænd sige, at det netop var en Fordel ved den nuværende Ordning, at vi havde vore Seminarier, ogsaa vore Statsseminarier, spredt ude omkring paa Landet, langt ude, saa deres Undervisning og Elevernes Ophold der kunde staa i det nøjeste Forhold til den derværende Landbobefolkning. Jeg har for mit Vedkommende ment, at det ogsaa kunde være godt at have nogle Byseminarier; nu har vi jo faaet Kvinde-seminariet i Ribe og Seminariet i Haderslev. Jeg har ment, at det ogsaa kunde være særdeles heldigt at have et Statsseminarium i

Hovedstaden, og jeg har en Gang ladet en smuk Fremtidsdrøm undslippe mig, at jeg kunde tænke mig Frederiksberg Slot, midt imellem Frederiksberg Have og Søndermarken, som et særdeles velegnet Sted for et stort, tidssvarende Statsseminarium, men jeg turde jo slet ikke komme med det foreløbig til denne Rigsdag, for det vilde ikke blive velvilligt modtaget. (*Afbrydelse*: Hvad skal vi med alle de Lærere?). Hvad vi skal med alle de Lærere? Ja, efterhaanden som Folkeskolen stadig forbedres ogsaa ude paa Landet, trænger vi jo til flere Lærere. Men hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Moltesen sagde, at nogle af vore nuværende Seminarier ligger paa saadanne øde Steder, at det er en Plage, at det nærmest er et Tugthusophold, eller jeg ved ikke hvad, at være der, og hvis den Stemning kan brede sig indenfor Venstre, ja, saa kunde man jo nedlægge nogle af dem og i Stedet opføre et stort tidssvarende Seminarium paa et mere centralt Sted. Jeg ved nu ikke, om det er Ranum, Nørre Nisum, Jonstrup eller Skaarup eller Gedved, eller hvad det er, det ærede Medlem særlig har tænkt paa. Da han nævnte disse øde Steder, dukkede der en Erindring op fra min Børnelærdom. Der var nogle øde Steder, jeg tror, det var Gadarenernes Land, hvor de onde Aander blev drevet ud af de besatte over i Svinene. Det var de øde Steder; jeg overlader ganske til det ærede Medlem at stemple vore nuværende Seminarier som liggende paa saadanne øde Steder, hvor det er en Pine og Plage at opholde sig i 3 Aar. Nu er man nødt til det, med den nuværende 3-aarige Undervisning, med det Eksamensterperi, som meget let følger med denne sammentrængte Undervisning, erkender jeg, at det kan være svært nok at forlade et Seminarium og gaa over til et andet, men med en 4-aarig Undervisning og med en Adskillelse mellem de to første og de to sidste Aar vil det blive langt lettere for en Mand, der er blevet træt af de onde Aanders Huseren i de øde Egne, at komme hen, hvor bedre Aander færdes. Det vil være langt lettere under den nye Ordning, og, som sagt, Venstres Repræsentanter i den store Skolekommission var ogsaa stemt derfor.

Til sidst skal jeg kun sige til det ærede Medlem, at jeg skal ikke opholde mig længere ved hans besynderlige Spaltning baade af min og af hans egen Personlighed, skønt jeg ikke ynder og ikke forstaar saadanne Spaltninger. Men jeg forstod alligevel meget godt hele hans Tale. Det ærede Medlem har ikke for ingenting været Udenrigsminister; det ærede Medlem er vokset op